

60 lat Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

Rok 2012 jest sześćdziesiątym rokiem istnienia Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki. Jest to zatem rok jubileuszowy. Sformułowałem na własny użytek definicję jubileuszu: jest to punkt na osi czasu, który oddziela przeszłość od przyszłości. Jest zatem retrospektywa, a więc spojrzenie do tyłu, na historię, jest także i perspektywa: patrzenie w przyszłość.

Krótko o dniu wczorajszym Wydziału (czyli Retrospektywa)

60 lat istnienia to cała epoka, a jak pisał poeta: „...każda epoka ma swoją historię i tad...” Historia wydziału jest wielowątkowa i bardzo bogata. „Nauki elektryczne” były obecne w akademii od początku jej istnienia: w 1920 roku na Wydziale Górniczym utworzono Katedrę Elektrotechniki, której kierowanie powierzono profesorowi Studniarskiemu. Funkcję kierownika katedry pełnił do 1946 roku. Profesor Studniarski był także w latach 1922–1924 rektorem uczelni. W dowód ogromnych zasług profesora dla elektrotechniki, gmach, w którym aktualnie mieści się wydział, nosi jego imię. W 1946 roku powstał Wydział Elektromechaniczny, którego pierwszymi dziekanami byli w kolejności: prof. Jan Krauze (1946–1950) i prof. Sta-

1952

Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa

1957

Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej

1975

Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki

1998

Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

niław Kurzawa (1950–1952). W 1952 roku Wydział Elektromechaniczny przekształcił się w dwa Wydziały: Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa oraz Wydział Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa (obecnie: Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki).

Rok 1952 jest więc rokiem, od którego liczymy historię wydziału. W pierwszym okresie istnienia, w skład wydziału wchodziły między innymi Katedra Matematyki oraz Katedra Fizyki. Dawało to dobry fundament do budowy przyszłego środowiska naukowego wydziału.

Nazwa wydziału na przestrzeni lat jego istnienia zmieniała się. Odzwierciedlała kierunki badawcze i kierunki studiów, które aktualnie wydział realizował. I tak: w 1957 roku wydział przyjął nową nazwę: Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej, w 1975 roku nazwę: Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki. Aktualna, wieloczołkowa nazwa: Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki (obowiązująca od 1998 roku) odzwierciedla szerokie, choć niepełne spektrum aktywności badawczej i dydaktycznej.

Opisane fakty syntetycznie ujmując zamieszczony diagram. Przypomnę także Czytelnikom twarze tych, którzy pełnili funkcję dziekana w poszczególnych latach funkcjonowania wydziału.

Trudno Czytelnika zanudzać liczbami dokumentującymi osiągnięcia w róż-

nych obszarach działalności, ale warto sobie uzmysłowić, że na przestrzeni 60 lat istnienia, wydział wypromował: 18 185 absolwentów (inżynierów i magistrów inżynierów), 915 doktorów, 139 doktorów habilitowanych, przeprowadził 54 postępowania o nadanie tytułu profesora i wniosował do Senatu uczelni o nadanie 10 tytułów doktora honoris causa.

Nie byłoby osiągnięć w okresie 60 lat istnienia wydziału, gdyby nie wybitne postaci tego okresu. One mozolnym trudem budowały potęgę nauk elektrycznych na uczelni, w kraju i poza jego granicami. Sylwetki tych osób prezentujemy w przygotowanym wydawnictwie zatytułowanym: *Twarze wydziału*. Znaczących postaci w historii Wydziału jest dużo, jednak – jak to często bywa: udało nam się dotrzeć tylko do niektórych życiorysów. Materiał, którym dysponowaliśmy przygotowując wspomnianą publikację był zróżnicowany, stąd też i różna prezentacja poszczególnych postaci. Zachęcam do lektury tego wydania. Oprócz suchych faktów, można znaleźć tam wiele ciekawych informacji i anegdot, które czynią te postaci bardzo ludzkimi.

Dzień dzisiejszy Wydziału

Przez lata swojej działalności wydział wypracował sobie niekwestionowaną pozycję nie tylko największego (w sensie kadrowym), ale także jednego z najlepszych

Stanisław Kurzawa
1950–1952;
1969–1972

Jan Manitius
1952–1954

Witold Kobyliński
1954–1957

Władysław Kolek
1958–1962;
1966–1968

Jan Barzyński
1962–1963

Ludger Szklarski
1957–1958,
1963–1968

Kazimierz Bisztyga
1972–1978

Zdzisław Klonowicz
1978–1981

Stanisław Kreczmer
1981–1987

Józef Czajkowski
1987–1990

Wojciech Mitkowski
1990–1996

Lidia Maksymowicz
1996–2002

Tadeusz
Orzechowski
2002–2005

Tomasz Szmuc
2005–2008

Antoni Cieśla
od 2008

wydziałów w kraju. Najbardziej znamienym wyróżnikiem Wydziału EAIE jest interdyscyplinarność. To źródło naszej pozycji w obszarze: dydaktyki, badań naukowych, współpracy z przemysłem realizacji dużych projektów naukowo-badawczych. Priorytetem wydziału jest: uprawianie kierunków badawczych, które są wiodącymi we współczesnym świecie i znajdują się w obszarze zainteresowania czołowych podmiotów gospodarczych (wiedza), a także atrakcyjność kierunków kształcenia i łatwość zatrudnienia (praca).

Wydział posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, a tym samym do popierania wniosków o nadanie tytułu naukowego w następujących dyscyplinach naukowych:

automatyce i robotyce, elektrotechnice, elektronice, telekomunikacji oraz informatyce. Ponadto mamy uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora oprócz wymienionych dyscyplin również w dyscyplinie biocybernetyka i inżynieria biomedyczna.

Wydział to także struktura organizacyjna. Na dzień dzisiejszy strukturę Wydziału tworzy 9 katedr: Katedra Automatyki i Inżynierii Biomedycznej, Katedra Automatyki Napędów i Urządzeń Przemysłowych, Katedra Elektroniki, Katedra Elektrotechniki i Elektroenergetyki, Katedra Informatyki, Katedra Informatyki Stosowanej, Katedra Maszyn Elektrycznych, Katedra Metrologii i Elektroniki, Katedra Telekomunikacji. Stan zatrudnienia na Wydziale:

a) nauczyciele: profesorowie z tytułem: 37, doktorzy habilitowani (bez tyt. prof.): 42, adiunkci: 229, asystenci: 70, wykładowcy: 18 (razem: 396 osób);

b) nie nauczyciele: 161.

Infrastruktura wydziału przez minione dziesięciolecie rozwijała się także dynamicznie. Najlepiej obrazują to zdjęcia budynków wydziału poczynając od „matecznika” (pawilon B-1), aż po ostatni – najnowszy budynek: Centrum Informatyki (pawilon D-17).

A co do dnia jutrzejszego (perspektywy)?

Rok 2012 jest ostatnim rokiem funkcjonowania wydziału w obecnej strukturze. Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki ulega transformacji na dwa oddzielne byty: Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej oraz Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji.

Oba te byty zaczną pisać swoją historię poczynając od 1 września 2012 roku. Z pewnością będzie to historia ciekawa, barwna i dająca ogromną satysfakcję tym, którzy będą ją tworzyć i w niej uczestniczyć. Podobnie jak to było przez ostatnie 60 lat istnienia Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki.

Antoni Cieśla

Dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

fot. arch. autora